

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 156/04-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. septembra 2004 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho a zo sudcov Jána Auxta a Juraja Horvátha prerokoval prijatú sťažnosť Ing. Mariána Ďatka a Ing. Iriny Ďatkovej, obaja bytom B., zastúpených advokátom Mgr. V. C., B., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 63/02 a takto

r o z h o d o l :

Základné právo Ing. Mariána Ďatka a Ing. Iriny Ďatkovej na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 63/02 porušené nebolo.

Odôvodnenie :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. mája 2004 doručená sťažnosť Ing. Mariána Ďatka a Ing. Iriny Ďatkovej (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 63/02.

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 156/04-11 z 12. mája 2004 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľov na ďalšie konanie.

K prijatej sťažnosti sa vyjadril predseda okresného súdu. Z jeho vyjadrenia vyplýva, že: *„Previerkou som zistil, že vo veci tunajšieho súdu, sp. zn. 5 C 63/02, bolo dňa 7. 5. 2004 vydané rozhodnutie, podľa ktorého bola vec postúpená Katastrálnemu úradu Bratislava, Správa katastra Malacky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 17. 6. 2004.*

Kedže spis sp. zn. 5 C 63/02 bol odstúpený inému orgánu, nemožno tento zaslať ani vykonať jeho rozbor.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 5 C 63/02 dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností a zo spisu okresného súdu sp. zn. 5 C 63/02, ktorý mu bol doručený Katastrálnym úradom Bratislava 15. júla 2004, ústavný súd zistil tento stav vecí:

Sťažovatelia sa žalobným návrhom podaným okresnému súdu 12. apríla 2002 proti žalovaným Ing. F. P., CSc., a Ing. Ľ. P. domáhali zdržania sa zásahov do vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a určenia priebehu hraníc pozemkov.

Dňa 20. júna 2002 okresný súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie súdneho poplatku a žalovaných, aby sa vyjadrili k žalobe.

Dňa 10. júla 2002 sťažovatelia zaplatili súdny poplatok.

Dňa 23. júla 2002 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaných k žalobe.

Dňa 12. decembra 2002 právny zástupca sťažovateľov žiadal okresný súd o určenie termínu pojednávania.

Dňa 7. mája 2004 okresný súd uznesením konanie zastavil a postúpil Katastrálnemu úradu v Bratislave, Správe katastra Malacky.

Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 17. júna 2004.

II.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...“, postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 63/02.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ (napr. IV. ÚS 59/03), pričom „tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná“ (II. ÚS 157/02, I. ÚS 76/03). K vytvoreniu „stavu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (napr. III. ÚS 127/03).

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd pri skúmaní porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zohľadňuje aj to, či u sťažovateľov objektívne ide o odstránenie právnej neistoty v ich veci, pretože len v takom prípade možno uvažovať o porušení tohto základného práva.

Z doterajšieho priebehu konania vyplýva, že sťažovatelia si v sporovej veci uplatnili nárok na súdnu ochranu, o ktorom všeobecný súd (okresný súd) rozhodol tak, že nie je oprávnený o tomto nároku rozhodovať (uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 63/2002-70 zo 7. mája 2004).

Ústavný súd pripomína, že v sporovom konaní je každý účastník povinný a zodpovedný za svoje úkony a riadne uvedenie návrhu.

Skutočnosť, že v sporovom konaní, v ktorom je každý účastník povinný postupovať a vyvíjať všetko úsilie na súčinnosť so súdom tak, aby mohol o uplatnenej ochrane rozhodnúť v súlade so zákonom, a to, že sťažovateľmi napadnuté konanie trvalo pred okresným súdom dva roky, dovoľuje urobiť záver, že nedošlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na takýto záver ústavného súdu bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľov.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2004